

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

§§ 5 og 6 skulde udgaa, og udtalte, at han syntes, det var en Siksaklinie, Regeringen fulgte. Det er en forkert Opfattelse af det ærede Medlem. Det er ham, der fører en Siksakpolitik, for det er ham og hans Parti, der Gang efter Gang har talt om det forkastelige i Statstilskud, ja, end ikke er vejet tilbage for at tale om Almisser, og nu foreslaar det ærede Medlem et Statstilskud, der endog er større end det, vi foreslaar. Det samme gør han for øvrigt ogsaa i det næste Ændringsforslag, hvor han foreslaar, at Staten skal overtage Kurstabet. Det er altsaa fra den Side, man er inde i en Siksakpolitik. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ret i, at det, der her er afgørende, er, om man befinder sig før eller efter et Valg, men det kan jeg naturligvis ikke udtale mig om; jeg antager, det ærede Medlem har mere Kendskab til, hvordan Forholdene ligger inden for Venstre, end jeg har.

Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem paastod, at efter Forslaget, som det er formet fra vor Side, skal der betales 2 pCt., 1½ pCt. og saa 4½ pCt., som er konjunkturbestemt, det er selvfølgelig ikke rigtigt. Efter Forslaget skal der betales 2½ pCt. det første Aar, idet der er et Rentetilskud paa 2 pCt. i det første Aar for at lette Vilkaarene for dem, der har faaet Laan — mange af dem er i betydelige Vanskeligheder paa Grund af Restancer o. lign. —, men derefter skal de betale 4½ pCt., hvis Rentefoden er normal, og ellers svingende efter Konjunkturerne.

Det ærede Medlems Parti anbefaler saa, at Kurstabet skal dækkes af Staten. Ja, jeg gentager, at det er jo mærkeligt, at efter at man har advaret saa stærkt mod Almissepriincippet, vil man nu have indført, at der skal ydes et betydeligt Beløb til de Landmænd, der her er Tale om. Jeg kunde fristes til at spørge det ærede Medlem om, hvem man har tænkt der skulde betale dette Beløb, for nogen maa jo betale det. Det bliver jo et Millionbeløb, naar man skal dække Kurstabet. Ja, det skal vel dækkes af Skatteyderne, men det vilde være rart at vide, hvem af Skatteyderne der skal betale dette store Tab for Staten.

Nu kan det ærede Medlem naturligvis ganske flot sige, at selv om man ikke har dækket Kurstabet tidligere, er der ikke noget i Vejen for, at man kan gøre det nu. Hertil vil jeg dog sige, at naar man ikke har dækket Kurstabet for de Landmænd, som har den

højeste Gæld, vilde det saa ikke være urimeligt at gøre det nu for en Gruppe af Landmænd, der har lavere Gæld? Dertil kommer, at de Landmænd, der nu er Tale om, kommer ind under bedre Forhold end de andre, saa ogsaa af den Grund vilde det have været mere paakrævet at give et saadant Statstilskud tidligere. Og endelig vil det dog endelig føles som en meget stor Uret af dem, der har faaet Saneringslaan, da Kursen var nede i 86, da Debitor og Kreditor selv ordnede Forholdene og Staten ikke gav noget Tilskud til et Kurstab, der altsaa var paa 14 pCt. — jeg siger, det vilde føles som en Uret af disse Mennesker, om man vilde give Statstilskud nu, da Kurstabet kun er godt 5 pCt., idet Kursen i Gaar var 94¾. Vilde de ikke med megen Ret kunne bebrejde Rigsdagen, om man nu gav Tilskud til deres Kolleger, som sidder bedre i det og kommer ind i bedre Forhold, og som faar et Kurstab, der kun er ca. 1/3 af, hvad det var dengang? Jeg synes ikke, man kan administrere paa den Maade, og jeg synes navnlig ikke, at der kan komme et saadant Forslag fra det Parti, der i sin Tid foreslog, at Kurstabet skulde bæres af de paagældende selv, det Parti, som gentagne Gange under disse Forhandlinger har advaret saa stærkt mod Almissepolitik.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget kan jeg svare ved at henvise til de Udtalelser, jeg har fremsat over for Venstres Ændringsforslag angaaende Pantsætningsforbudet i Almindelighed og Berettigelsen af at udvide det til ogsaa at kunne gælde for Gæld under de 110 pCt. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at han var enig i Pantsætningsforbudet, for saa vidt angaar Gæld over 110 pCt., men at han var imod at udvide Forbudet nedad. Jeg har motiveret, hvorfor jeg synes, det er fuldt forsvarligt at udvide det, men jeg erkender, at naar man kommer under 110 pCt., skal der være Lejlighed til Dispensation, og det er derfor, jeg har ændret Bestemmelsen saaledes, at det bliver lettere at dispensere, end det var efter Forslagets oprindelige Affattelse. Jeg tror, at saadan som det nu er formet, vil man kunne hindre den Spekulation i Kapitalisering af Statens gunstige Tilbud, som vel ellers vilde finde Sted, og at man samtidig kan give Mulighed for en fornuftig Udvidelse af Bedriften, som kræver en Pantsætning paa op mod de 110 pCt.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sagde, at de, der kom ind under Gældssaneringsloven, nu kom